

[1]. Згідно цьому природні музично-ігрові рухи усвідомлюються відносно дотикових відчуттів щодо засобів музично-виконавської виразності. І тому, образно-художні уявлення (таким чином) трансформуються в реальне звучання, що й складає триєдине поняття – *елементи цілісної інтер-претації*.

Література:

1. Давидов М. Теоретичні основи формування виконавської майстерності баяніста (акордеоніста). Київ: Музична Україна, 2004. 240 с.
2. Самойленко О. Інформаційно-культурологічні аспекти проблеми пам'яті у музиці. *Музичне мистецтво і культура. Науковий вісник Одеської державної музичної академії імені Антоніни Нежданової*. Одеса: Друкарський дім, 2005. 2005. С. 24–33.

УДК 78.071(477)"19/20"

Ганна КАРАСЬ
(Івано-Франківськ, Україна)

БАГАТОГРАННІСТЬ ТВОРЧОГО ТАЛАНТУ (НА ВШАНУВАННЯ 70-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВОЛОДИМИРА ЗУБИЦЬКОГО)

Ім'я Володимира Зубицького добре відоме у культурно-мистецькому просторі не тільки України, а й усього світу, оскільки його енергійна творча натура і фахові знання зумовлюють різнобічну діяльність – концертну, викладацьку і композиторську. Здобувши професійну освіту в Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського (нині – Національна музична академія ім. П. Чайковського) як баяніст (1976, клас В. Безфамільнова), композитор (1977, клас М. Скорика) та симфонічний диригент (1979, клас В. Кожухаря та В. Гнедаша), В. Зубицький багато гастролює як соліст-баяніст містами колишнього союзу та за кордоном, а з 1995-го року мешкає в Італії.

Оглядаючи творчий спадок митця широкої «...жанрової амплітуди (музично-драматичні, симфонічні, оркестрові, хоріві,

камерні твори для різних інструментальних складів і окремих інструментів (баяна, маримби, бандури, флейти, фортепіано тощо); транскрипції для баяна та для баяна і оркестру (симфонічного або камерного) власних творів і творів інших композиторів, оброки українських народних пісень» [2, 4] переконуємося у багатогранності вияву його композиторського обдарування. Для нього, як представника постмодернізму, характерний музичний стиль, який за визначенням А. Луніної, «...замішаний на синтезі різних стильових напрямків: неофольклоризму, авангардизму, неокласицизму і неоромантизму. У його музиці відчутний вплив музики І. Стравінського, Б. Бартока та ін. Спадкоємець і продовжувач традиції Б. Лято-шинського та М. Скорика. Багатий на емоційно-образні барви мелос музики композитора має генетичне коріння в українських фольклорних джерелах» [2, 4]. Якщо перші два десятиліття творчої діяльності митця присвячені написанню великоформатних полотен, то від 1990-х років він творить виключно інструментальну музику. Неофольклористичні тенденції у баянній творчості композитора стали предметом дослідження Анатолія Гончарова ще на початку 2000-х років [1].

В останнє десятиліття російсько-українська війна (від 2014-го року) зумовила повернення композитора до масштабних форм, які стали основою його ювілейної програми 2023-го року. За підтримки Українського культурного фонду із Національним Одеським симфонічним оркестром, академічним симфонічним оркестром Тернопільської обласної філармонії, Народною академічною хоровою капелюю імені Павла Чубинського (диригент Дмитро Радик) Володимир Зубицький підготував авторський концерт «За Україну помолюсь», програму якого склали: «Пливе кача» («Молитва за Україну», 2019) для мішаного хору, баса і симфонічного оркестру на вірші Тараса Шевченка, Олександра Кониського, народні та канонічні тексти; «Моя Україна» – лірична сповідь для мішаного хору, фортепіано, баяну і струнного оркестру на вірші Тараса Шевченка, Михайла Ткача та канонічні тексти; «Праведная душе» (1995) – для мішаного хору та читців на вірші Тараса Шевченка; «Діду мій, дударіку» (2021 р., світлій пам'яті Миколи Леонтовича) – для мішаного і

дитячого хорів та камерного ансамблю на вірші Тараса Шевченка, Василя Симоненка і тексти українських народних пісень.

На відміну від Національного Одеського симфонічного оркестру, який має славу історію і гордиться співпрацею з відомими диригентами та музикантами, симфонічний оркестр Тернопільської обласної філармонії створений у 2003 році (головний диригент – заслужений діяч мистецтв України Мирослав Кріль). Однак, за двадцять років він теж завоював авторитет в Україні та за кордоном як учасник багатьох музичних фестивалів. З оркестром працювали видатні музиканти сьогодення. Хоч Народна академічна хорова капела імені Павла Чубинського (диригент – заслужений діяч мистецтв України, професор НМАУ ім. П. Чайковського Дмитро Радик) за своїм статусом вважається аматорським колективом, однак високий рівень виконавського професіоналізму, продемонстрований в ювілейній програмі В.Зубицького, переконує, що виконавської майстерності при копіткій праці диригента і співаків можна досягнути.

Представлена ювілейна програма в Одеській, Тернопільській та Івано-Франківській [3; 4] обласних філармоніях у жовтні 2023-го року засвідчила багатогранність творчого таланту Зубицького як композитора, виконавця-баяніста, диригента і читця. І в кожній з цих іпостасей він був органічним, переконливим і неповторним. Його тригодинна активна співучасть на сцені переконує, що митець ще повний сил та енергії, не зважаючи на солідний ювілей. Зворушує щира любов В.Зубицького до рідної землі, вболівання за свій народ, які відчуються у його декламації текстів Тараса Шевченка, музичних інтонаціях виконуваних творів. Ювілей композитора мотивує до вивчення і пропагування його творчості, яка вже стала безцінним набутком української музичної культури.

Література:

1. Гончаров А. Неофольклористичні тенденції у баянній творчості В.Зубицького: дис. ... канд. мистецтвознавства: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2006. 193 с.
2. «За Україну помолюсь»: авторський концерт Володимира Зубицького з нагоди 70-річчя композитора: програма. Київ:

Український культурний фонд; Пристолична сільська рада Київської області, 2023. 15 с.

3. «За Україну помолюсь». Частина 1.

URL: https://www.youtube.com/watch?v=KCvk_nu6UX0

4. «За Україну помолюсь». Частина 2.

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=uAh4xGaGoRw>

УДК 78(510)

Ксіонг ЧЕНГІАНГ

(Львів, Україна)

**ПОЕТИЧНИЙ ОБРАЗ ПИПИ В ПІСНІ ХУА ЯНЬЦЮНЯ
«ДВА ДЖЕРЕЛА ВІДБИВАЮТЬ МІСЯЦЬ»
НА ВІРШІ ВАН ЦЗЯНЯ**

Музика – універсальна мова світу, яку розуміють усі люди планети. Незважаючи на те, якою мовою вони розмовляють, – мова звуків зрозуміла усім. Музичні інструменти кожної народності, які виникли ще в прадавні часи, є носіями їх традицій, обрядів, навчають людей відчувати та любити навколишній світ, розуміти красу людської душі, покликані передавати їх думи, прагнення, описувати історичні події та легендарні постаті. За допомогою народних музичних інструментів і для них митці komponують музичні твори, у яких розкривають перед слухачами свій задум. Про красу й силу мелодії, про виникнення музичних інструментів народні співці створюють легенди, поеми, думи у яких відображений інтерес до історії, легендарних осіб, героїв. У кожного народу є свої міфи про виникнення музичних інструментів, створені пісні, які відображають особливості їх звучання, оспівують їх символічне та міфологічне значення, вплив на людей.

Народні інструменти кожної країни світу володіють специфічними тембрами, за які окремим інструментам навіть приписують надприродні властивості, тощо. Відтак вони стають об'єктом зацікавлення народних співців, музикантів. Так, для кожного народного інструменту є створений репертуар, про окремі з них складені перекази, легенди, пісні. Не стали винятком і народні інструменти Китаю.